

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quarta. Votum simplex Castitatis, seu Cœlibatus. paragrapho 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Respondeo. Nec valida erunt, nec ad illa tenebitur, etiamsi illa jurasset, quia tunc, sponsalia subsequencia Votum, sunt de re illicita. Si tamen præter dicta sponsalia intercessisset defloratio: vel quid simile, alia profusus esset ratio, de qua ego a alibi plenè disserui.

§. III.

TERTIA CAUSA.

Ordo Sacer.

1. Posito, quod Ordinem Sacrum susceperis, non est dubium sponsalia remanere dissoluta, quia jam assumptus est status Matrimonio infociabilis. Ordinem Sacrum dixi, per Minores enim ea non dissolvi, cum illi statum Nuptiis incompatibilem non constituunt, certum est. At controversa esse potest, an eundem Ordinem Sacrum Sponsus licitè possit, in vita Sponsa, suscipere?

Respondeo licitè, ex Pontio Layman, aliisque citatis à Castropalao, b & ex Diana, aliisque, quos citat, sequiturque Averfa. c Ratio est, ajunt, quia etiam status, quem affert Ordo Sacer est admodum perfectus, & statui Religioso æquipollens. Sed illicitè ex Sanchez. Coninck Rebello, Castropalao eos ibidem citante, quibus adde Gaspar d Hurtadum. Ratio est, inquit, quia Ordini Sacro, tametsi perfectum certè statum vivendi is contineat, non conceditur à jure, sponsalia dirimere, cum è contra statui Religioso, propter ejus peculiaritatem, singularemque perfectionem, id concedatur in supradicto Textu. e

Utraque sententia sua probabilitate non caret.

Votum assumendi Ordines Sacros.

2. Quid de Voto assumendi Ordines Sacros? Respondeo. Si Votum fuerit emissum ante sponsalia jam modo dixi, si vero postea, allati Doctores non præced. cum Pontio, & Layman consequenter dicent, & quidem probabiliter, ejusmodi Votum licitè emitti à Sponsis, & debere ab iisdem observari, & per illud eodem modo dissolvi sponsalia, quo ibidem num. 7. diximus de Voto ingrediendi in Religionem. At verò Doctores eodem numero præced. allati cum Sanchez. & Castrop. g

consequenter, & item probabiliter, docebunt, illicitè emitti: unde illud non acceptari à Deo, nec per illud dissolvi sponsalia. Ratio utriusque sententiæ est, quia cum prior concedat licitè dissolvi sponsalia per ipsum Ordinem Sacrum, licitè etiam concedet per ejus Votum; cum verò posterior neget id Ordini Sacro, negabit etiam ejus Voto.

3. Gaspar h Hurtadus ait, etiam in hac h G. Hurf. sententia posteriori, mortua uxore, debere loc. cit. Sponsum suscipere Ordines ad observandum Votum, quod non potuit tempore vitæ uxoris adimplere; Sed est distinguendum. Si enim vovit suscipere Ordines pro tempore, quo fortè superviveret uxori, obligatur, ut in simili dicam non è multò post; quia sic promissum i Infra §. 5. Votum est de re bona; At si promittit absolute nu. 2. pro omni tempore, cum Votum sit de re mala, Votum non substat, quia in hac sententia fit contra Jus Sponsæ; atque adeò nunquam obligare poterit.

§. IV.

QUARTA CAUSA.

Votum simplex Castitatis, seu Cœlibatus.

1. Assero Primò, probabile esse per Votum simplex Castitatis, seu Cœlibatus post sponsalia emissum dissolvi ex utraque parte sponsalia, & illud licitè emitti ab altero ex Sponsis, etiam altero renuente. Ita docent plerique cum Averfa. k Ratio est, inquit, quia per ejusmodi Votum assumit quis statum, valde perfectum, & Deo gratum quo eidem Deo se illi offert: sicuti (quamvis perfectiore modo) facit is, qui se dedicat Deo per professionem Religiosam.

2. Moneo autem, hanc sententiam habere locum in foro conscientie tantum, nam in foro externo quis Judex credat, te vere ob Votum simplex Castitatis sponsalia deserere.

3. Moneo item, habere locum in voto facto ob cultum Dei, seu animæ salutem, secus, si ob odium Sponsæ, vel quid simile; tunc enim non esset Votum, ut alibi explicatur, cum disputatur de Voto.

4. Atque has duas monitiones habere debere etiam locum in præcedentibus Votis assumendi Religionem, vel Ordinem Sacrum, jam vides.

Cœ 3.

5. Affe-

2 Lib. 7. in
Desal. c. 5.
§. 3. à nu.
34.

b Castrop.
l. c. p. 19.
c Aver.
qn. 7. de
Sponsal.
l. c. 12. V.
Dici ta
men.
d Hurt. d.
2. de matr.
diff. 4.
e C. 2. de
conjurat.
conjugato-
rum.

f Movo §. 2.
nu. 8.
g Castrop.
l. c. n. 3.

k S. Tom.
Vasq.
Suar. Bo-
nacin.
Pontius
quos citat,
sequiturq.
Avo. l. c.
V. sed di-
cendum.

5. Ailero Secundo, probabile item esse, illicitè, & invalidè emitti, ejusmodi Votum Castitatis, seu Cœlibatus post sponsalia, undè per illud ea nequaquam dissolvi.

Ratio hujus probabilitatis est, quia non sufficit quæcunque perfectio operis ad tollendam obligationem Justitiæ, qualis invenitur in sponsalibus, sed id debet in jure concedi, seu declarari ab Ecclesia. Cum igitur videamus, id certò Ecclesiam concessisse professioni Religiosæ, & consequenter ejus Voto, Voto autem simplici Castitatis, id clarè concessisse non videamus, consequenter dicimus, hoc Votum ejusmodi prærogativa carere. Dixi, clarè, nam Textus *In c. veniens. Qui Clerici, vel voventes*, quem inducunt Doctores a allati num. 2. profectò aperte non loquitur, ut Castrop. b expendit.

6. Ex priore sententia sequitur, Sponsum emittentem post sponsalia hoc Votum, remanere, liberum ab illis, ipsaque sponsalia esse prorsus dissoluta, atque adeò alterum Sponsum, qui Votum non emisit, posse licitè, & validè aliàs Nuptias sibi procurare.

7. Ex posteriore verò sequitur, ejusmodi Sponsum non remanere liberum à sponsalibus, debere procedere ad Matrimonium, si alter velit, sponsaliaque ipsa non fuisse dissoluta Lege Castrop. qui advenit, hunc post Matrimonium reddere posse debitum, sed non petere, & obligari ad petendam dispensationem, ne permaneat in periculo continuo incontinentiæ.

8. Ex iis sententiis, elige quam mavis, modo advertas hæc dicta esse, præcendendo ab alio damno. Nam, si copulam quis v. gr. à Sponsa habuit, immò à quacunque cum promissione Matrimonii, sanè is, nec per simile Votum Castitatis antecedens, nec per consequens promissionem Matrimonii poterit à Nuptiis liberari, Sponsa nolente, sed de hac re dixi latè alibi. c

9. Denique Cajetanus indicat, etiam per merum propositum servandi Castitatem, seu vitam cœlibem, dissolvi licitè posse sponsalia, ita, ut, solo amore castè vivendi, possit Sponsus, vel Sponsa recusare Nuptias promissas. Sed non est à nobis audiendus, sicuti non auditur ab Averla, d Nam ejusmodi propositum, non inducit statim impossibilem cum Matrimonio, & tanta concessio à nullo jure illi facta esse probatur, & denique obli-

gatio orta ex Justitia, quæ invenitur in sponsalibus, vincit non potest à proposito exercenda cujuslibet virtutis, ad quam quis non obligatur.

§. V.

QUINTA CAUSA.

Matrimonium, vel Sponsalia cum alio contracta.

1. Certum est Primò, quando alter ex Sponsis Matrimonium de præfenti cum alio contrahit (sanè cum peccato, quia, ut supponimus fidem sine causa sufficienti alteri datam frangit) valere Matrimonium, dissolutaque esse illa priora sponsalia, quamvis jurata, licitèque alterum posse sibi de alio conjugè providere. Ratio est clara, quia sponsalia priora non sunt impedimentum dirimens, cum tamen Matrimonium jam actu consistens (nam mortuo conjugè, an obligetur hic redire ad prima sponsalia dicam à numero 4.) dirimat aliud Matrimonium, cum illud reddat impossibile.

Quod si dictum Matrimonium, post prædicta sponsalia inritum, fuisset nullum, quia v. gr. contractum fuisset cum consanguinea; tunc certè illa non dissolverentur. Quare qui dictum Matrimonium attentavit, redire cogitur ad Sponsam, licet hæc non obligetur illum admittere, quia potest uti jure suo non servandi fidem illi, qui prius fidem frangere voluit.

2. Certum est Secundo, sponsalia posteriora inrita etiam cum juramento post sponsalia priora, esse ex se nulla. Ratio est, quia posteriora sunt illicita; ergo non obligantia, atque adeò nulla. Adde, in pari casu debere prævalere priorem promissionem, utpotè, tempore, præcedentem, juxta vulgatum jus. *Qui prior est tempore, prior est jure.* Non ita in Matrimonio; illud enim, quamvis post sponsalia cum alio inrita, contrahatur, est validum, atque adeò, cum Matrimonium sit vinculum indissolubile, semper tale remanebit, & sic semper excludit quæcunque sponsalia cum aliis.

Hæc sunt facilia, & quibuscunque obvia, supersunt tamen difficultates sequentes.

PRIMA

a Less.

Laym.

Sanch. a-

liquo ap.

Ave. l. c.

Alii apud

Castrop. l.

c. p. 20. n. 6

b Castrop.

loc. cit. n. 5,

c Lib. 7.

Decal. c. 5.

§. 3. à nu.

34.

d Ave. l. c.

V. Septimo

demum.